

LXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Jordemødrenes Lønning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 21de April 1875).

Udvalget erkjender, at den Distriktsjordemødrene, ifølge Reglement af 21de November 1810 og Lov af 8de Marts 1856, fastsatte Løn ikke længer er tidssvarende, men trænger til en Forbedring, hvilken Betragtning Folkethinget ogsaa har vedkjendt sig, idet dette Thing gjentagne Gange i de senere Rigsdagsamlinger har henvist de til samme fra et større Antal Jordemødre i forskjellige jydsk Amt indbragte Andragender, sigtende til en forbedret Lønning, til vedkommende Minister. Derimod har der saavel i Udvalget som i det andet Thing, hvor nærværende Lovforslag først har været behandlet, yttret sig forskjellige Opfattelser angaaende Maaden, paa hvilken en noget høiere Indtægt rettest burde tilvejebringes. Som bekendt bestaar den Jordemødrene ifølge ovennævnte Lovbestemmelser tilkommende Løn i: 1) en fast Pengeløn, der for Distriktsjordemødre paa Landet udgjør 60 Kroner aarlig foruden et Alderstillæg af 20 Kroner efter 10 Aars god Tjeneste i samme Amt, 2) Naturalpræstationer, nemlig fri Bolig og Brændsel, samt med Hensyn til Jordemødrene paa Landet, Græsning og Fourage til en Ko eller en hertil svarende Jordlod, og for Kjøbstadjordemødrene i Almindelighed Græsning til en Ko, og 3) en tagtmæssig Betaling for hver Tjeneste. Angaaende Naturalpræstationerne er der ikke fra nogen Side yttret Dvske om en Forandring af disse, hvorimod Meningerne have været delte om, hvorvidt man udelukkende burde gaa til en Forhøielse af den faste Pengeløn eller tillige til en Forhøielse af den tagtmæssige Betaling. Udvalgets Flertal billiger ikke i og for sig det Princip, der er lagt til Grund for den tagtmæssige Betaling, da den Klassifikation, hvorefter denne Del af Jordemødrenes Løn udredes, neppe kan siges at være retfærdig, men Ulligheden vilde dog blive

endnu større, hvis man gif til en saadan Forhøielse heraf, som Lovforslagets § 3, første Stykke, tilsigter. Udvalget er derfor enigt i væsentlig at blive staaende ved de i Lov af 8de Marts 1856 fastsatte og nu tilvante Taxter, saameget mere som man nærer den Overbevisning, at der i Almindelighed ydes Jordemødrene et større Vedderlag end det, Loven foreskriver, dog med den Forandring, som Endringsforslaget under Nr. 5 tilsigter, at der fastsættes en forhøiet Taxt saavel for Gaardmænd med 3 Tdr. Hartkorn og derover som for dem, der i økonomisk Henseende maa stilles i Klasse med disse, og at Taxten for den Betaling, der udredes af Kommunen for dem, der nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, forhøies fra 1 til 2 Kroner. Derimod foretrækker Udvalget at gaa til en Forhøielse af den faste Pengeløn, dog saaledes, at denne fastsættes til et Minimum og et Maximum, hvormellem det overlades de vedkommende Amts- eller Byraad efter de forhaandenværende Omstændigheder at vælge. Udvalget finder forøvrigt ingen Grund til, at der med Hensyn til den faste Pengeløn eller Alderstillæget gjøres nogen Forskjel mellem Jordemødrene paa Landet og i Kjøbstæderne, hvorfor Endringsforslaget til § 2 tilsigter at udjerne den foreslaaede og i saa Henseende hidtil bestaaende Ullighed; ligesaa lidt finder man det nødvendigt, at det omhandlede Alderstillæg betinges af, at den paa-gældende Jordemødre har opholdt sig i det bestemte Aaremaal i samme Amtsradsreds eller Kjøbstad.

3 Genhold til Foranstaaende stiller Udvalget følgende